

SOCIAL AND HUMANITARIAN TRAINING AT HIGHER SCHOOL OF UKRAINE AS THE BASIS OF INTERCULTURAL COMMUNICATION: BEGINNING OF THE XXI CENTURY

G.V.Lesyk

Abstract. *The article stresses the main items and peculiars of social and humanitarian training in higher school of Ukraine as the basis of intercultural communication at the beginning of the XXI century. It considers the questions of social and humanitarian training influence upon the development of future specialists. The article analyzes educational and professional programs of bachelors and masters training in process of social and humanitarian cycle of disciplines acquisition.*

Key words: *higher education, social and humanitarian training, social and humanitarian development, educational trend, intercultural communication, dialogue of cultures, common human values.*

УДК 378.126

МОТИВАЦІЙНА КОМПОНЕНТА У ПЕДАГОГІЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАГІСТРАНТІВ НЕПЕДАГОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

О.В.МАТВІЄНКО, доктор педагогічних наук, професор кафедри комп'ютерних наук,

E-mail: ox2006@bk.ru

М.Н.ЦИВІН, кандидат технічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук

E-mail: tsyvin@mail.ru

Київський національний університет культури і мистецтв

Анотація. *Суперечність між необхідністю вивчення нормативних педагогічних дисциплін та відсутністю мотивації у переважній більшості студентів, які не вбачають свою подальшу діяльність як викладача вищої школи актуалізує визначення педагогічних умов і необхідних засобів для мотивації до їх опанування.*

Мета дослідження – обґрунтувати і запропонувати заходи з підвищення мотивації до вивчення дисципліни «Методика викладання у вищій школі» магістрантами, які не пов'язують свою подальшу кар'єру із науково-педагогічною діяльністю.

Для обґрунтування заходів з підвищення мотивації до вивчення «Методика викладання у вищій школі» магістрантами, які не пов'язують свою подальшу кар'єру із науково-педагогічною діяльністю було використано такі методи: метод педагогічного спостереження, дослідницька бесіда для виявлення ставлення студентів і викладачів до методики викладання дисципліни, метод теоретичного аналізу педагогічних ідей для наукових узагальнень з питань навчання і виявлення нових закономірностей.

Представлено пропозиції щодо підвищення мотивації магістрантів, які не пов'язують свою подальшу кар'єру із науково-педагогічною діяльністю, при вивченні курсу «Методика викладання у вищій школі». Пропонується «адаптивний» підхід, який базується на звертанні у змісті курсу до категорії «трудоий колектив як освітньо-виховна система».

Ключові слова: *непедагогічні спеціальності, мотивація, педагогічна підготовка.*

Актуальність (Introduction). Введення до навчального плану підготовки магістрів нормативного курсу «Методика викладання у вищій школі» є об'єктивно необхідною умовою магістерської підготовки як першого етапу у професійно-педагогічній підготовці майбутніх викладачів вищих навчальних закладів. У такому контексті наявність дисципліни у плані підготовки магістрів непедагогічного профілю є педагогічно доцільною та методологічно виправданою і не викликає сумнівів. Однак, як наголошують практики, у студентів часто викликає нерозуміння навчальної мети вивчення такого курсу, особливо, якщо вони не планують пов'язувати свою подальшу кар'єру із науково-педагогічною дія-

льністю, а таких студентів, як свідчить досвід, переважна більшість. Як наслідок – відсутність мотивації до вивчення і втрата можливості на цьому етапі набути психолого-педагогічних знань для ефективної майбутньої професійної діяльності.

Проведені дослідження свідчать, що нині абітурієнта до ВНЗ приводить насамперед бажання одержати необхідні базові знання за спеціальністю, а освіченою людиною студенти вважають того, хто досконало володіє професійними знаннями та навичками. Сучасні студенти за світосприйняттям та життєвими цілями значно відрізняються від попередніх поколінь. На першому місці у них – кар'єра та професійне зростання, вони рано обирають стратегії досягнення своїх цілей, чітко розуміють правила досягнення кар'єри та успіху.

Сучасний студент – прагматик, і непрофільні гуманітарні й соціально-економічні дисципліни сприймає як додаток до базових спеціальних дисциплін, будучи впевненим, що ці знання і уміння не знадобляться у майбутній професійній діяльності, отже не слід витратити час на їх вивчення [11].

У цій ситуації постає не стільки проблема добору безпосередньо змісту навчального курсу «Методика викладання у вищій школі», основні структурні компоненти якого є принципово окресленими і представлені у значній кількості навчальних посібників і підручників, а, насамперед, *методологічна проблема пропозиції доцільно адаптованих і методично збалансованих професійно-орієнтованих педагогічних знань для магістрантів, які не пов'язують свою кар'єру із педагогічною діяльністю.*

Суперечність між необхідністю вивчення нормативних педагогічних дисциплін та відсутністю мотивації у переважній більшості студентів, які не вбачають свою подальшу діяльність як викладача вищої школи, актуалізує визначення педагогічних умов і необхідних засобів для мотивації до їх опанування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій (Analysis of recent researches and publications). Сьогодні проблема мотивації до одержання педагогічних знань магістрантами непедагогічних спеціальностей знаходиться на стадії вивчення, емпіричних пошуків та інтуїтивних підходів, а наявні дослідження не охоплюють широкий спектр спеціальностей.

Однак, безперечно, проблема добору змісту педагогічної освіти для магістрів непрофільних спеціальностей знаходиться у полі уваги науковців. Слід згадати монографію Н.Мачинської [4], у якій автор, розглядаючи педагогічну освіту магістрантів вищих навчальних закладів непедагогічного профілю, наголошує на потребі створення необхідних умов послідовного залучення майбутніх фахівців у контекст реальної професійно-педагогічної діяльності з метою формування базової педагогічної компетентності, а також на формуванні структурних компонентів педагогічної компетентності магістрантів в умовах вищого навчального закладу непедагогічного профілю у процесі здійснення їх педагогічної підготовки та формування готовності до викладацької діяльності.

У статтях, присвячених питанням педагогічної підготовки у професійній освіті фахівців непедагогічних спеціальностей пропонуються концептуальні засади педагогічної підготовки майбутнього економіста [10], поміж яких забезпечення мотивації вивчення педагогіки; дотримання ієрархії мети педагогічної підготовки; оптимізація цілей педагогічної підготовки; інтеграція професійної та педагогічної підготовки; диференціація педагогічної підготовки.

У дисертації І.Михайлюк [1] з проблем формування готовності до педагогічної діяльності майбутніх магістрів у вищих технічних навчальних закладах, поміж основних компонентів готовності до педагогічної діяльності слушно виділено мотиваційну - прагнення до здійснення педагогічної діяльності.

У працях дослідників, присвячених питанням педагогічної підготовки студентів непедагогічних спеціальностей, звертається увага на те, що у вищих навчальних закладах непедагогічного профілю студенти неоднозначно, подекуди навіть негативно

сприймають педагогічні дисципліни. У зв'язку з цим, пропонується не обмежуватися лише спрямуванням майбутнього фахівця на викладацьку діяльність [10].

Загалом, аналіз теоретичних досліджень і практичного досвіду вирішення цієї проблеми свідчить, що у такій постановці проблеми має йтись *не про готовність до педагогічної діяльності*, сформовану у результаті вивчення дисципліни «Методика викладання у вищій школі», а *про мотивацію до вивчення цієї дисципліни* тими магістрантами, які не пов'язують свою подальшу кар'єру із науково-педагогічною діяльністю.

Мета (Purpose) статі – обґрунтувати і запропонувати заходи з підвищення мотивації до вивчення дисципліни «Методика викладання у вищій школі» магістрантами, які не пов'язують свою подальшу кар'єру із науково-педагогічною діяльністю.

Методи (Methods). Для обґрунтування заходів з підвищення мотивації до вивчення «Методика викладання у вищій школі» магістрантами, які не пов'язують свою подальшу кар'єру із науково-педагогічною діяльністю, було використано такі методи: метод педагогічного спостереження, дослідницька бесіда для виявлення ставлення студентів і викладачів до методики викладання дисципліни, метод теоретичного аналізу педагогічних ідей для наукових узагальнень з питань навчання і виявлення нових закономірностей.

Результати (Results). Виявлена проблема має такі основні аспекти:

1. У навчальних планах підготовки на рівні бакалаврату відсутні дисципліни педагогічного спрямування. На це є і об'єктивні причини – структура навчального плану не вміщує додаткові години, і суб'єктивні – змагання випускаючих кафедр за власні години у навчальному плані.

В ідеалі повинна була б існувати структура *трирівневої педагогічної підготовки*: перший рівень - обов'язковий мінімальний психолого-педагогічний рівень, який сприяє формуванню психолого-педагогічної компетентності у студентів всіх спеціальностей; другий рівень – професійно-педагогічний або спеціальний, і **третій** рівень – поглиблено педагогічний, на якому здійснюється підготовка магістрів до викладання профільних або суміжних предметів у ВНЗ. Між цими рівнями мала бути наступність у освоєнні психолого-педагогічних знань і умінь, психолого-педагогічна компетентність мала б розширюватись і поглиблюватись, набувати цілісного і системного характеру і надалі розвиватись у процесі самостійної професійної діяльності [2].

За відсутності такої моделі, магістранти, приступаючи до вивчення дисципліни «Методика викладання у вищій школі», опиняються на початковому рівні формування педагогічних компетентностей і з фактично нульовим рівнем мотивації до педагогічної діяльності, що ми окреслили як другий аспект цієї проблеми, а саме:

2. **Студенти не пов'язують свою майбутню професійну діяльність із науково-педагогічною діяльністю**, не виникає мотивація до вивчення дисципліни «Методика викладання у вищій школі», запропонована предметна сфера вивчення сприймається як така, що не знадобиться у майбутній професійній діяльності.

Слід зазначити, що пропозиції дослідників прийняти модель педагогічної освіти, яка передбачає формування педагогічної компетентності магістрантів вищих навчальних закладів непедагогічного профілю на *основі компетентнісного підходу з метою підготовки майбутніх фахівців до викладацької діяльності* [5] у такій ситуації не актуальні, тому що за відсутності мотивації, яка є наріжним каменем успішності навчання і саморозвитку особистості, не може йтись про формування відповідних педагогічних компетентностей. Звичайно, беручи до уваги багатомірність і поступовість процесу професійного самовизначення, хотілося б сподіватись, що після вивчення дисципліни «Методика викладання у вищій школі» студенти набудуть мотивації до викладацької діяльності, однак вважаємо, що вирішення проблеми потребує спеціальних заходів.

У цьому сенсі, розширюючи предметне поле пошуку відповідних засобів, евристично доцільно звернутись до поняття **«трудоий колектив»** у педагогічному аспекті, розглядаючи його як **освітньо-виховну систему**.

Зважаючи на те, що освітні програми підготовки магістрів поділяються на [7]: дослідницькі, що передбачають поглиблене дослідження в одній з наукових галузей; професійні, що охоплюють розвиток професійних і формування управлінських компетенцій у певній галузі професійної діяльності; кар'єрні, що передбачають удосконалення (просування) здобутих теоретичних знань і практичного досвіду для кар'єрного зростання та підготовки до здійснення управлінської діяльності, такий «адаптивний» підхід з точки зору звертання до *категорії «трудоий колектив як освітньо-виховна система»* вбачається методологічно доцільним для забезпечення «професійної доцільності» вивчення педагогічних дисциплін.

Хоча основною функцією трудового колективу є, безперечно, виробнича функція, яка виражає техніко-економічний зміст праці, не можна оминати увагою той факт, що сфера впливу праці охоплює всі найважливіші структури особистості. Праця стає організуючим і координуючим центром психологічних потреб людей, засобом, який впорядковує їх життя, регулює поведінку.

Трудоий колектив є організованою групою людей, об'єднаних спільними цілями, професійними і соціальними інтересами, ціннісними орієнтаціями, спільною діяльністю і спілкуванням, взаємною відповідальністю. Трудові колективи являють собою систему психологічних і соціально-педагогічних впливів на своїх членів, що викликають за механізмом научення у результаті здійснення спеціальних заходів виховні, навчальні і розвиваючі зміни у працівників. Для вивчення педагогічних аспектів і закономірностей формування і розвитку виробничих колективів, навчання і виховання співробітників підприємства, організації, закладу, переорієнтації їх на нові засоби виробництва та професійної діяльності, підвищення їх кваліфікації, переорієнтації на нові професії, дослідниками застосовується термін *«професійна (виробнича) педагогіка»* [Ошибка! Источник ссылки не найден. та ін.]. Природна необхідність розвитку подібних заходів викликана дією об'єктивного закону зміни продукту, змісту, організації і методів праці, що викликає потребу у безперервній освіті людей, зайнятих у будь-якій сфері виробництва або невиробничій сфері.

Отже, організаційно-регулятивна, соціальна, виховна складові у трудовому колективі є «рівноправними» із виробничою. Безперечно, вирішальною у створенні соціально-психологічного клімату у колективі є роль керівника, під впливом якого досягається відносно сталий емоційний стан колективу, яки відображає реальну ситуацію трудової діяльності і характер міжособистісних зв'язків.

Шляхи вирішення педагогічних і соціально-педагогічних проблем у трудових колективах є складними, їх доводиться розв'язувати у ході професійної діяльності таким чином, щоб вони сприяли підвищенню її результативності. І, повертаючись до предмету нашого дослідження, маємо констатувати, що зміст курсу «Методика викладання у вищій школі» цілком екстраполюється за завдання професійної (виробничої) педагогіки.

Усвідомлюючи, що категорія «трудоий колектив як освітньо-виховна система» є більш релевантною курсу «Педагогіка і психологія професійної діяльності», все ж будемо спиратись на реалії навчального процесу підготовки магістрантів непедагогічних спеціальностей, зокрема на відсутність їх наскрізної педагогічної підготовки, отже і на доцільність введення цієї категорії до змісту курсу «Методика викладання у вищій школі».

Безперечно, навчальна дисципліна «Методика викладання у вищій школі» повинна при цьому зберегти свою «суверенність», структурну побудову, мету вивчення, завдання і визначений зміст, отже йдеться, насамперед, про розробку *специфічних методологічних підходів для забезпечення такої «адаптивності»*. Одним із методичних орієнтирів може слугувати зміст і структура розділу з навчального посібника «Педагогіка» [8]:

Розділ. Педагогічні аспекти професійної діяльності:

- педагогіка-універсальний унікум;

- людина: погляд «з педагогіки» і погляд «з професії»;
- керівник як педагог;
- професіонал у системі педагогічної освіти.

Класи педагогічних завдань – навчання і виховання, розв’язання педагогічних ситуацій цілком екстраполюються на виробничі проблеми, отже у результаті педагогічної підготовки фахівець повинен знати інструментарій педагогічного аналізу і проектування, застосовувати знання про сутність освітніх процесів у трудові професійній діяльності, застосовувати сучасні освітні і розвивальні педагогічні технології.

Це спонукає зосередити увагу на виділенні функцій професійно-педагогічної компетентності, які є спільними для фахівців фактично всіх професійних напрямів [1]:

1) *інформаційно-комунікативна*, яка передбачає уміння створення і передавання необхідного інформаційного потоку у процесі взаємовідносин у колективі, включає уміння чітко викладати думку;

2) *діяльнісно-регулятивна*, яка забезпечує діагностику та корегування результатів праці, створення соціально-психологічних і педагогічних умов, які спонукають до продуктивного виконання обов’язків і соціально-ціннісних функцій у колективі;

3) *формулюючо-розвивальна* – полягає у активному впливі на процес розвитку і саморозвитку у працівників колективів соціально-ціннісних характеристик, підвищення їх фахового рівня, продуктивну реалізацію творчого потенціалу у трудовій діяльності;

4) *профілактико-виховна* – прогнозування, попередження і ліквідація небажаних проявів поведінки, подолання і ліквідації негативних рис характеру працівника.

Висновки і перспективи (Discussion). Проблема педагогічної підготовки магістрантів непедагогічних спеціальностей ускладнюється відсутністю мотивації переважної більшості студентів до подальшої науково-педагогічної діяльності. Одним із методологічних підходів, який міг би підвищити мотивацію магістрантів, орієнтованих на розвиток професійних і формування управлінських компетенцій у певній галузі професійної діяльності, є введення до змісту навчального курсу «Методика викладання у вищій школі» категорії «трудова колектив як освітньо-виховна система» та відповідного розділу з професійної (виробничої) педагогіки. Пропозиції доцільно адаптованих і методично збалансованих професійно-орієнтованих педагогічних знань мають забезпечувати збереження основних структурних компонентів курсу «Методика викладання у вищій школі», мету його вивчення, завдання і основний зміст.

Список використаних джерел

1. Банько Н. А. Формирование профессионально-педагогической компетентности как компонента профессиональной подготовки менеджеров: Монография / ВолгГТУ. – Волгоград, 2004. – 75 с.
2. Жук О.Л. Педагогическое образование в Республике Беларусь: состояние и направления развития / О.Л. Жук / Высшее образование сегодня. –2008. –№1. –С. 37–40.
3. Юридическая педагогика: Учебник / Под ред. В. Я. Кикотя, А. М. Столяренко. – М., 2004. – 237 с.
4. Мачинська Н. І. Педагогічна освіта магістрантів вищих навчальних закладів непедагогічного профілю: монографія / Н. І. Мачинська; за ред. докт. пед. наук, проф., член-кор. НАПН України С. О. Сисоєвої. – Львів: ЛьвДУВС, 2013. – 416 с.
5. Мачинська Н.І. Формування змісту педагогічної освіти магістрантів вищих навчальних закладів непедагогічного профілю [Електрон. ресурс].- Режим доступу: nbuvip.gov.ua/images/dorobku_partneriv/Machunska.pdf
6. Михайлюк І. Р. Формування готовності до педагогічної діяльності майбутніх магістрів у вищих технічних навчальних закладах: автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / І. Р. Михайлюк; Нац. акад. Держ. прикордон. служби України ім. Б. Хмельницького. – Хмельницький, 2011. – 20 с.

7. Наказ міністерства освіти та науки України № 99 від 10.02.2010 р. «Про Концепцію організації підготовки магістрів в Україні» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://document.ua/pro-konceptsiyu-organizaciyi-pidgotovki-magistriv-v-ukrayini-doc-1887.html>
8. Педагогика: учеб.пособие / под ред.П.И.Пидкасистого. –2-е изд.испр. и доп. – М.:Издательство Юрайт; ИДЮрайт,2011. – 502с.
9. Приходько Т.П. Формування готовності майбутніх економістів до викладацької діяльності в процесі магістерської підготовки: автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.04 / Т.П. Приходько; Класич. приват. ун-т. – Запоріжжя, 2009. – 20 с.
10. Яремчук Н. Педагогічна підготовка у професійній освіті фахівців економічних спеціальностей // Вісник Львів. ун-ту. Серія Педагогіка. – 2013. – Вип. 29. С. 19–26.
11. Девлет-Гельды Г.К. Как повысить интерес студентов технических вузов к изучению непрофильных дисциплин. Интернет журнал ЭЙДОС, 2013. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eidos.ru/journal/2013/0629-06.htm>

References

1. Banko, N. A. (2004) Formirovanie professionalno-pedagogicheskoi kompetentnosti kak komponenta professionalnoi podgotovki menezhdzherov [Formation of is professional-pedagogical competence as a training component menezhdzherov]. Volgograd, 75.
2. Zhuk, O.L. (2008) Pedagogicheskoe obrazovanie v Respublike Belarus: sostoyanie i napravleniya razvitiya [Teacher education in the Republic of Belarus: state and development trends] Vyssee obrazovanie segodnya. 1, 37-40.
3. Kytotia, V. Ya., Stoliarenko, A. M. (2004) Yurydycheskaia pedahohyka: Uchebnyk [Legal Pedagogy], Moscow, 237.
4. Machins'ka, N. (2013) Pedagogichna osvita magistrantiv vishih navchalnih zakladiv nepedagogichnogo profily [Teacher education graduate higher education non-teaching profile], Lviv: LvDUVS, 416.
5. Machins'ka, N. Formuvannya zmistu pedagogichnoyi osviti magistrantiv vishih navchalnih zakladiv nepedagogichnogo profilyu [Formation of the content of teacher education graduate higher education non-teaching profile].- Rezhim dostupu: nbu-viap.gov.ua/images/dorobku_partneriv/Machunska.pdf
6. Mihailyuk, I. R. (2011) Formuvannya gotovnosti do pedagogichnoyi diyalnosti maibutnih magistriv u vishih tehnicnih navchalnih zakladah [Formation of readiness for future masters of educational activities in higher technical education], Nac. iakad. Derzh. prikordon. sluzhbi Ukrayiny im. B. Hmelnickogo. — Hmelnickii, 20.
7. Nakaz ministerstva osviti ta nauki Ukrayiny 99 vid 10.02.2010 r. «Pro Konceptsiyu organizaciyi pidgotovki magistriv v Ukrayini» [Elektronniy resurs]. — Rezhim dostupu: <http://document.ua/pro-konceptsiyu-organizaciyi-pidgotovki-magistriv-v-ukrayini-doc-1887.html>
8. Pidkasiytoi, P.I. (2011) Pedagogika [Pedagogika] M.:Izdatel'stvo Yurait; IDYurait, 502.
9. Prihodko, T.P. (2009) Formuvannya gotovnosti maibutnih ekonomistiv do vikladackoyi diyalnosti v procesi magisterskoyi pidgotovki [Formation of future economists to teaching in the Master Training], Klasich. privat. un-t. — Zaporizhzhya, 20.
10. Yaremchuk, N. (2013) Pedagogichna pidgotovka u profesiinii osviti fahivciv ekonomichnih specialnostei [Teacher training in vocational education specialists in economy], Visnik Lviv. un-tu. Seriya Pedagogika. 29, 19-26.
11. Devlet-Geldy, G.K. (2013) Kak povysit interes studentov tehniceskikh vuzov k izucheniyu neprofil'nyh disciplin [How to increase the interest of students of technical colleges to study non-core subjects. Rezhim dostupu: <http://eidos.ru/journal/2013/0629-06.htm>

МОТИВАЦИОННАЯ КОМПОНЕНТА В ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ПОДГОТОВКЕ МАГИСТРАНТОВ НЕПЕДАГОГИЧЕСКАЯ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ О.В.Матвиенко, М.Н.Цывин

Аннотация. *Противоречие между необходимостью изучения нормативных педагогических дисциплин и отсутствием мотивации у подавляющего большинства студентов, которые не видят свою дальнейшую деятельность как преподавателя*

высшей школы актуализирует определения педагогических условий и необходимых средств для мотивации к их освоения. Цель исследования - обосновать и предложить меры по повышению мотивации к изучению дисциплины «Методика преподавания в высшей школе» магистрантами, которые не связывают свою дальнейшую карьеру с научно-педагогической деятельностью.

Для обоснования мероприятий по повышению мотивации к изучению «Методика преподавания в высшей школе» магистрантами, которые не связывают свою дальнейшую с научно-педагогической деятельностью были использованы следующие методы: метод педагогического наблюдения, исследовательская беседа для выявления отношения студентов и преподавателей к методике преподавания дисциплины, метод теоретического анализа педагогических идей для научных обобщений по вопросам обучения и выявления новых закономерностей.

Представлены предложения по повышению мотивации магистрантов, не связывают свою дальнейшую карьеру с научно-педагогической деятельностью, при изучении курса «Методика преподавания в высшей школе». Предлагается «адаптивный» подход, основанный на обращении в содержании курса к категории «трудовой коллектив как образовательно-воспитательная система».

Ключевые слова: непедagogические специальности, мотивация, педагогическая подготовка

THE MOTIVATIONAL COMPONENT OF TEACHER TRAINING UNDERGRADUATES NON-TEACHING PROFESSIONS

O.V.Matvienko, M.N.Tsyvin

Abstract. Introduction to curriculum Master normative course "Methods of teaching in higher education" is objectively necessary condition for master training. However, students often causes misunderstanding educational purpose of studying such a course if they do not plan to link their future career with scientific and pedagogical activity. There is a methodological problem offers expedient methodically adapted and balanced professionally oriented pedagogical knowledge to undergraduates who do not associate my career with teaching. Given the fact that educational training programs are divided into masters research, professional, career, proposed "adaptive" approach in terms of the reference to the category of "workers' collective as education and educational system." Emphasized that labor groups represent a system of psychological, social and educational impact on their members. To study the educational aspects and patterns of production and development teams, training and education of employees, organization, institution, reorienting them to new means of production and professional activities, improve their skills, reorientation to new professions. Classes teaching tasks - training and education, solving educational situations fully extrapolated to production problems, thus resulting in teacher training specialist should know the teaching tools of analysis and design, apply knowledge about the nature of educational processes in labor careers, apply modern educational and developmental teaching technology. Offers expedient methodically adapted and balanced professionally oriented pedagogical knowledge should ensure that the basic structural components of the course "Methods of teaching in higher education," the purpose of his study, objectives and main content.

Keywords: non-pedagogical profession, motivation, teacher training.

УДК 378.147

ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МАЙБУТНІХ БІОТЕХНОЛОГІВ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

О. О. МИШАК, асистент кафедри романо-германських мов і перекладу

© О. О. Мишак, 2016